

Keď Ježiš umyl učeníkom nohy, povedal im: „Veru, veru, hovorím vám: Sluha nie je väčší ako jeho pán, ani posol nie je väčší ako ten, kto ho poslal. Keď to viete, ste blahoslavení, ak podľa toho aj konáte.

Nehovorím o vás všetkých. Ja viem, koho som si vyvolil, ale má sa splniť Písmo: ‚Ten, ktorý je môj chlieb, zdvihol proti mne päť.‘ Hovorím vám to už teraz, skôr, ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane, že Ja Som.

Veru, veru, hovorím vám: Kto prijíma toho, koho ja pošlem, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal.“

Bratia a sestry,

prenesme sa v duchu do večeradla, kde Pán posledný krát večeral so svojimi učeníkmi. Vtedy,– ako čítame– , po umývaní nôh sa zmienil o blahoslavených. V danom prípade o tých, ktorí sa stanú blahoslavení, ak budú iným "umývať nohy". Teda budú pokorní, budú plniť Jeho vôľu, a vôbec prijmu všetko, čo má učeník Kristov prijať.

Byť blahoslavený má vždy nejakú podmienku. Tie podmienky sú uvedené v deviatich blahoslavenstvách. Kde čítame: blahoslavení sú milosrdní, čistého srdca, tichí, atď. Z toho vyplýva, že sa človek blahoslaveným stáva vtedy, ak je chudobný duchom, prenasledovaný, atď.

Ani pri poslednej večeri Pán nepodľahol ilúzii. Vedel, kto Ho zradí. Načrtol učeníkom udalosti, ktoré Ho čakajú a dodal im odvalu, aby mu dôverovali, keď nastanú. Iste, hovorí o udalostiach, ktoré Ho privedú na kríž ale aj k zmŕtvychvstaniu. Tak sa učeníci dozvedia, že Ježiš je skutočným zjavením Boha. Dokonca aj v tom, že si vyvolil za apoštolov práve ich, teda aj zradcu. Aj to bol Otcov zámer. On vždy dokoná svoje dielo. Všetko obráti na dobré.

A tak si vyvolil aj nás. Slabých učeníkov. Ale posla nás do sveta, aby sme plnili Božiu vôľu a ďalej svedčili o Božom zjavení. Náš život je toto svedectvo. Jasne, raz sme pevní vo viere, inokedy zas nie, ale učeníci sme. Ktoré z blahoslavenstiev si vyberiete, aby ste ho v sebe priviedli k dokonalosti?